

uitare: nisi forte venenū in auro poculo suas
uius arbitreris. & auide puerorū in morē ab
linthū plena cimbria, oris melle dūtaxat illius
exhaustianda contēdas. Omitto iā q̄ neq; ci/
bus pro voluptate, nec iter pro auctoritate,
neq; bella pro iudicio suscipiātur: quū te pu
tas maxime viuere. præceptis ad mortē cōcita
tissime raptaris. Quid cōmemorē Alexātri
phercī miserā erga suū corpus diligentiam?
Quid infelix & abominādū regis Massinī/
le ad custodiā suæ vitæ cōmentū recenseam?
quorsum attinet solitudines Mithridatis &
antidota referre partim a tua memoria re/
mota, partim hoc tēpore nō satis apud te pō/
deris habiura, q̄ oculorū sensu nō cernātur,
cui te maiorē auctoritatē q̄ animi iudicio tri
buere nuper indicasti? Ecce Plutonē aspice,
qui licet deus inferorū & p̄iceps vastissimi
Tartari nigris tenebris ac tetra mucidaq; ca
ligine sit amictus, adhæc quīs Herebi Terre
Stygis Acherontis Cocyti Lethes maxima
pariter & horrēda sobole, Demomorgonil/
q̄ tota muniatur profapia, qui peruigilibus
excubijs faces & colubros circūgestātes nul
lū locū in tota regia, q̄ vastissima est, nullum
angulū, nullā cellulā armariūq; non attētissi
ma cura perscrutantur: attamē dū hos audit,